

Vesmírný konflikt

Texty na tento týden

Ez 28,1.2.11-17; Gn 3,1-7; Zj 12,1-17; 14,12; Ř 8,31-39

Základní verš

„Drak v hněvu vůči té ženě rozpoutal válku proti ostatnímu jejímu potomstvu, proti těm, kdo zachovávají příkázání Boží a drží se svědectví Ježíšova.“ (Zj 12,17)

Vesmírný konflikt mezi dobrem a zlem, často v adventizmu označovaný také jako „velký spor“, můžeme vnímat jako téma, které prolíná celou Biblií. Tvoří pozadí, na němž se odehrává tragédie nejen našeho světa, ale i celého vesmíru. Hřích, utrpení, smrt, vzestup a pád národů a civilizací, šíření evangelia a události posledních dnů – to vše se odehrává v kontextu tohoto vesmírného konfliktu.

Tento týden se budeme věnovat některým klíčovým událostem souvisejícím se vznikem tohoto konfliktu. Vše začalo v srdci dokonalé bytosti, Lucifera, který prostřednictvím pádu jiných dvou bytostí – Adama a Evy – zavlekl svou vzpuru na naši zemi. Od těchto dvou událostí – od pádu Lucifera a od pádu našich prvních rodičů – se začal velký spor rozrůstat a probíhá až dodnes. Každý z nás je součástí této vesmírné tragédie.

Dobrou zprávou je, že jednoho dne tento konflikt pomine. Skončí naprostým vítězstvím Krista nad satanem. A ještě lepší zprávou je, že díky úplnosti a dokonalosti toho, co Kristus vykonal na kříži, může mít každý z nás podíl na jeho vítězství. Součástí tohoto vítězství je Boží povolání. Bůh nás povolává, abychom při očekávání naplnění Ježíšových zaslíbení a jeho příchodu žili ve víře a v poslušnosti.

Budování společenství

- ▶ *Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?*
- ▶ *Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.*

Pád dokonalé bytosti

Lidský synu, řekni týrskému vévodovi: Toto praví Panovník Hospodin: Ve svém domýšlivém srdci si říkáš: „Jsem Bůh, sedím na božském trůnu v srdci moří.“ Jsi člověk, a ne Bůh, i když své srdce vydáváš za srdce božské! (Ez 28,2)

¹²Jak jsi spadl z nebe, třpytivá hvězdo, jitřenky synu! Jak jsi sražen k zemi, zotročovateli pronárodů!

¹³A v srdci sis říkal: „Vystoupím na nebesa, vyvýším svůj trůn nad Boží hvězdy, zasednu na Hoře setkávání na nejzazším Severu. ¹⁴Vystoupím na posvátná návrší oblaků, s Nejvyšším se budu měřit.“ (Iz 14,12–14)

Osobní studium

Pokud vnímáme v tomto světě skutečný boj mezi dobrem a zlem, zákonitě nás musí napadnout otázka: *Jak to všechno začalo?* Vesmír stvořil milující Bůh, a tak můžeme předpokládat, že zlo, násilí a vzpoura nebyly od počátku součástí stvořeného světa. Konflikt se tedy musel objevit nezávisle na původním stvoření a určitě nebyl důsledkem stvoření. Konflikt zde však existuje, je skutečný a my všichni jsme jeho součástí, jsme do něj zapleteni.

Starozákonní knihy proroků Ezechiela a Izajáše velmi barvitě popisují osudy starověkých králů Týru a Babylo-
na, jejich vzpouru vůči Bohu, pýchu, soud nad nimi i jejich pád (Ez 26–28; Iz 13–14). Na pozadí tohoto historického obrazu pak Hospodin naznačí, že v pozadí těchto pozemských rebelií vůči Bohu stojí daleko větší vzpoura něko-
ho, kdo žil původně v dokonalém prostředí Boží lásky.

Přečti si texty Ez 28,1.2.11–17 a Iz 14,12–14. Která témata se v těchto textech opakují? V čem jsou si tyto verše podobné, v čem se naopak odlišují? Jaké univerzální principy vyjadřují?

Boží cherub (Ez 28,14.16), označený poeticky jako „třpytivá hvězda“ (Iz 14,12; latinská Bible překládá jako „Luciferos“), byl dokonalou bytostí žijící v nebesích (Ez 28,14; Iz 14,12). Jak se tedy u něj mohla objevit „podlost“ (Ez 28,15; ČEP) nebo „zvrácenost“ (ČSP)? Jak se u dokonalé bytosti v dokonalém prostředí zrodí špatný úmysl, zkaženost, bezpráví? Nevíme. Možná právě proto Bible mluví o „tajemství bezbožnosti“ (2Te 2,7; B21). Jisté ovšem je, že jedním z důvodů jeho vzpoury vůči Bohu byla jeho vlastní pýcha (Ez 28,17), přesvědčení, že může být rovný Bohu (Iz 14,13.14).

Pro vzpouru či pád Lucifera neexistoval žádný důvod. Víme, že se to mohlo stát pouze na základě svobodné vůle, kterou Bůh dal všem rozumným stvořeným bytostem. „Je nemožné objasnit původ zla tím, že budeme uvádět důvody jeho existence. ... Zlo je vetřelec, jehož existenci nelze zdůvodnit. Je tajemné a nelogické; omlouvat je znamená je hájit. Kdybychom je mohli omluvit, kdybychom našli příčinu, proč vzniklo, přestalo by zlo být zlem.“ (GC 492.493; VDV 322)

Zlo a hřích jsou v tomto smyslu synonyma. Původ, vznik zla ani hříchu nejsme schopni ani pochopit, ani vysvětlit. Pokud bychom dokázali identifikovat příčinu hříchu, pokud bychom našli důvod, který vedl ke vzpouře, pak by přestala být bezbožnost „tajemstvím“, porozuměli bychom jí a byli bychom v pokušení označit viníka toho všeho – Stvořitele.

Aplikace

Jakou zkušenost máš s vlastní svobodnou vůlí? Jak ji využíváš? Na základě čeho se rozhoduješ? Při kterých rozhodnutích nejvíce vnímáš, že potřebuješ moudrost a sílu? Jak můžeš získat moudrost a sílu, abys svoji svobodnou vůlí nezneužil?

Poznání nestačí

¹Nezchytralejší ze vsí polní zvěře, kterou Hospodin Bůh učinil, byl had. Řekl ženě: „Jakže, Bůh vám zakázal jíst ze všech stromů v zahradě?“²Žena hadovi odvětila: „Plody ze stromů v zahradě jíst smíme.³ Jen o plodech ze stromu, který je uprostřed zahrady, Bůh řekl: „Nejezte z něho, ani se ho nedotkněte, abyste nezemřeli.“⁴ Had ženu ujišťoval: „Nikoli, nepropadnete smrti.“⁵Bůh však ví, že v den, kdy z něho pojíte, otevrou se vám oči a budete jako Bůh znát dobré i zlé.“ (Gn 3,1–5)

Osobní studium

Neumíme vysvětlit, proč vzniklo zlo (protože vysvětlení pro jeho existenci neexistuje), ale Písmo nám zjevuje, že se zrodilo v srdci nebeského cheruba (Lucifera).

Máme dnes sice k dispozici pozoruhodný inspirovaný pohled na tyto události z pera Ellen G. Whiteové (viz například 29. kapitola „Původ zla“ v knize Velké drama věků), ale samotné Písmo nám nedává mnoho informací o tom, co přesně se v nebesích událo. Boží slovo je však mnohem jednoznačnější při popisu toho, jak se zlo objevilo na zemi.

Přečti si text **Gn 3,1–7**. Jak tento příběh odhaluje hřích Adama a Evy? V čem tento hřích spočíval?

Na tomto příběhu je smutné, že Eva přesně věděla, co jim Bůh řekl. Dokonce tato slova zopakovala: „Jen o plodech ze stromu, který je uprostřed zahrady, Bůh řekl: „Nejezte z něho, ani se ho nedotkněte, abyste nezemřeli“ (Gn 3,3). Přestože nám Písmo o zákazu dotýkat se stromu poznání nic neříká, Eva velmi dobře věděla o tom, že důsledkem jedení plodů z tohoto stromu bude smrt.

Had (ztotožněný ve **Zj 12,9** se satanem) pak otevřeně a nestydatě těmto slovům protirečil. „Had ženu ujišťoval: „Nikoli, nepropadnete smrti““ (Gn 3,4).

Rozpor mezi Božími slovy a tím, co řekl had, nemohl být větší. A přestože satanův přístup byl zpočátku nenápadný a mírný, jakmile si získal Evinu pozornost a viděl, že mu neodporuje, otevřeně zaútočil na Boží příkaz. Na celé této události je tragické, že Evě nechyběly informace. Nemohla říci: „Ale já jsem nevěděla... Já jsem nerozuměla...“

Věděla. Rozuměla. Přesto odmítla důvěřovat svému Stvořiteli a jeho slovu a nechala se zlákat představou, že může být „jako Bůh“ (Gn 3,5). Podlehla této nereálné myšlence stejně jako její svůdce, který si už dříve v nebesích řekl: „S Nejvyšším se budu měřit!“ (**Iz 14,14**).

Navzdory poznání, které měla, jednala nesprávně. Ani v dokonalém prostředí zahrady Eden samotné poznání nestačilo, aby Evě (a později i Adamovi, který také znal pravdu) zabránilo zhřéšit. Proto bychom si ani mi neměli lhát a namlouvat si, že pro naši záchranu nám stačí znalosti. Ano, potřebujeme vědět, co nám říká Boží slovo. Ale kromě poznání se potřebujeme i podřídit a zařít se podle toho, co nám Bůh říká.

Aplikace

Bůh řekl jedno, satan něco jiného. Navzdory poznání, které Adam s Evou měli, se rozhodli poslouchat satana. Uvažuj o tom, jak málo se změnilo v průběhu tisíciletí. Jak se můžeš vyhnout tomu, abys dělal stejné chyby?

Válka v nebesích a na zemi

¹⁰A slyšel jsem mocný hlas v nebi: „Nyní přišlo spasení, moc a království našeho Boha i vláda jeho Mesiáše; neboť byl svržen žalobce našich bratří, který je před Bohem osočoval dnem i nocí. ¹¹Oni nad ním zvítězili pro krev Beránkovu a pro slovo svého svědectví. Nemilovali svůj život tak, aby se zalekli smrti. ¹²Proto jásejte, nebesa a všichni, kdo v nich přebýváte! Běda však zemi i moři, neboť sestoupil k vám ďábel, plný zlosti, protože ví, jak málo času mu zbývá.“ (Zj 12,10–12)

Osobní studium

Pád našich prvních rodičů uvrhl svět do hříchu, hrůzy a smrti. Lidé se možná neshodnou na bezprostředních příčinách nebo na tom, kdo je za všechno zodpovědný, ale nikdo nemůže popřít realitu chaosu, násilí a konfliktů, jejichž oběťmi jsme my všichni.

Hovoříme sice o vesmírném sporu, vesmírném konfliktu, ale tento kosmický zápas se odehrává i zde na zemi. Od pádu člověka v zahradě Eden až po závěrečné události vedoucí k druhému Kristovu příchodu jsou vlastně celé biblické dějiny důkazem probíhajícího velkého sporu. Žijeme uprostřed tohoto konfliktu. Boží slovo nám vysvětluje, co se odehrává na pozadí dějin a jak to všechno skončí.

Přečti si text **Zj 12,1–17**. Jaké zápasy – na nebi i na zemi – nám tyto verše popisují? Co znamenají? Jak rozumíš povaze těchto bojů a jejich výsledkům?

Nejsilněji na nás asi zapůsobí boj, který se odehrává v nebesích (Zj 12,7–9). Tento zápas probíhá mezi drakem (satanem, ďáblem neboli žalobcem) a Michaelem (toto jméno v hebrejštině znamená „Kdo je jako Bůh?“). Vzbouřený cherub (Lucifer, jinak nazývaný také satan (nepřítel, protivník), je stvořenou bytostí bojující proti svému Pánu, proti Ježíši.

Lucifer se vzbouřil proti svému Tvůrci. Velký spor není zápasem mezi božstvy (jak je tomu často v pohanských náboženstvích), bojem dvou rovnocenných partnerů. Jde o vzpouru stvořené bytosti vůči svému Stvořiteli. Tato vzpoura se projevuje i útokem na ostatní stvoření.

Po neúspěšném boji proti Kristu v nebesích se satan pokusil zaútočit na Krista na zemi – hned po jeho narození (Zj 12,4). Ani v tomto útoku však neuspěl, stejně jako při útoku na poušti a později na kříži. Po své nezvratné porážce na Golgotě satan začal válku proti Kristovu lidu. Tento boj zuří během celých dějin křesťanství (Zj 12,6.14–16) a bude pokračovat až do konce (Zj 12,17), kdy se satan dočká definitivní porážky a zničení.

Aplikace

Přečti si text Zj 12,10–12. Uprostřed zuřících zápasů a konfliktů k nám zaznívají slova povzbuzení a naděje. Jak je tato naděje vyjádřena v uvedených verších? Co z těchto slov je pro tebe osobně největším povzbuzením? Proč?

„Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“

³⁵Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Snad soužení nebo úzkost, pronásledování nebo hlad, bída, nebezpečí nebo meč? ... ³⁸Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ³⁹ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu. (Ř 8,35.38.39)

Osobní studium

Sám Ježíš a později i apoštol Pavel či Jan v knize Zjevení hovořili o pronásledování, kterému budou věrní křesťané během dějin vystaveni.

„Pronásledování, které začalo za císaře Nerona, přibližně v době, kdy byl umčen apoštol Pavel, pokračovalo s větší či menší krutostí po staletí. Křesťané byli nespravedlivě obviňováni z nejstrašnějších zločinů; kvůli nim prý dochází k nejrůznějším pohromám – hladu, moru a zemětřesení. V houstnoucí atmosféře všeobecného podezírání a nenávisti namířené proti křesťanům se našlo dost udavačů, kteří pro zisk zrazovali nevinné. Křesťané byli odsuzováni jako buřiči proti říši, nepřátelé náboženství a škůdci společnosti. Mnozí z nich byli v amfiteátrech vhozeni dravé zvěři nebo zaživa upáleni. Někteří byli ukřižováni, jiní zašiti do kůží zvířat a vhozeni do arény, kde je roztrhali psi.“ (GC 40; VDV 30)

Obzvláště kruté bylo období, kdy byli věrní pronásledováni těmi, kteří se sami hlásili ke Kristu. To trvalo v intenzivní formě téměř 13 staletí. Během tohoto období církve (obrazně řečeno „žena“) utekla na poušť, tedy do ústraní, kde mohla žít v relativním bezpečí (Zj 12,6). Píše se o ní, že jí byla dána dvě mocná orlí křídla. Vytváří to před námi obraz církve, která má možnost uniknout a najít pomoc (Zj 12,4; porovnej s Ex 19,4). Dozvídáme se, že bezpečným místem se pro ni stává pustina, kde bude daleko od hada (od satana). Bůh vždy chránil ostatek, a to i během velkých pronásledování. A udělá to i na konci času.

V kontextu všech těchto očekávaných hrozeb a nebezpečí Kristus řekl svému lidu: „A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku“ (Mt 28,20). Jak rozumíš tomuto nádhernému zaslíbení v souvislosti s utrpením a mučednictvím mnoha Kristových následovníků? (Viz Ř 8,31–39 a Mt 10,28.)

Nic – ani pronásledování, ani hlad nebo smrt – nás nemůže odloučit od Boží lásky. Skutečnost, že Kristus je s námi – ať už nyní, nebo na konci časů – neznamená, že se vyhneme bolesti, utrpení, zkouškám, nebo dokonce smrti. Takové zaslíbení pro náš život na této zemi jsme nikdy nedostali. Díky Ježíšovi a dílu, které pro nás na kříži vykonal, můžeme žít s nadějí a se zaslíbením, že Bůh je s námi ve všech zkouškách a že máme zaslíbení věčného života na nové zemi. Bez ohledu na to, čím zde na zemi procházíme, může každý z nás prožívat to, o čem mluvil apoštol Pavel: „Nyní je pro mne připraven vavříin spravedlnosti, který mi dá v onen den Pán, ten spravedlivý soudce. A nejen mně, nýbrž všem, kdo s láskou vyhlížejí jeho příchod“ (2Tm 4,8).

Aplikace

Mohl bys o sobě říci, že podobně jako Pavel „s láskou očekáváš jeho [Páně] příchod“? Co to pro tebe osobně znamená? Jak to ovlivňuje tvůj život?

Vytrvalost, poslušnost a věrnost

Zde se ukáže vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží přikázání a věrnost Ježíši. (Zj 14,12)

Osobní studium

Smyslem biblického poselství o sporu mezi dobrem a zlem, mezi Bohem a satanem, je povzbudit Boží děti k rozhodnutí zůstat věrní svému Pánu. K rozhodnutí, které vychází z pochopení jedinečnosti Božího charakteru a velikosti jeho lásky. A to navzdory všemu, čím na tomto světě procházíme.

Jak úvodní text vyjadřuje vztah mezi věrností Ježíši, přijetím evangelia a rozhodnutím respektovat Boží zákon? Jak se to projevuje ve tvém životě?

Jako adventisté sedmého dne věříme, že respektování Božího zákona není v rozporu s evangeliem, protože tento zákon je dobrým Božím darem (Ř 7,7), pokud správně pochopíme jeho účel (Ř 3,20–26; 1Tm 1,8) a nebudeme jeho zachovávání považovat za naši zásluhu vedoucí ke spáse. Toto spojení radosti z evangelia a zodpovědného života podle Božího zákona pak vyjadřujeme i jménem, které jsme jako společenství přijali. Slovem „adventisté“ vyjadřujeme naši víru v druhý příchod Ježíše Krista, díky kterému dojde ke konečnému naplnění všeho, čemu položila základy Kristova oběť na kříži. A dodatek „sedmého dne“ odkazuje nejen na přikázání o sobotě, ale na celé Desatero, podle kterého chceme z Boží síly žít.

Aplikace

Jakým způsobem lidem kolem sebe ukazuješ, že poslušnost zákona není zákonictví, ale přirozený důsledek Boží lásky a spasení, které dostáváme od Boha? Vysvětli, jak tuto pravdu podporují verše Dt 11,1 nebo 1J 5,3.

Podněty k zamyšlení

Přečti si znovu text Zj 12,9–12 a první kapitulu „Původ zla“ z knihy Na úsvitu dějin.

„Dokud všechny stvořené bytosti opětovaly jeho oddanou lásku, vládl v celém Božím vesmíru naprostý soulad. Žádný disharmonický tón nekalil dokonalou jednotu.

Tyto šťastné poměry se však změnily. Našel se někdo, kdo zneužil svobodu, kterou Bůh daroval stvořeným bytostem. V myslí toho, koho Bůh hned po Kristu nejvíce poctil a kdo měl nejvyšší postavení mezi obyvateli nebe, se zrodil hřích.“ (PP 10; NUD 9)

Všimněte si výrazu „zůstávat věrný v lásce“, který popisoval chování stvořených bytostí. Toto vyjádření ukazuje na skutečnost, že láska vede k věrnosti a oddanosti. Stejně tak si manželé svou lásku vyjadřují vzájemnou věrností. Bylo tomu tak u stvořených bytostí v nebesích a má to tak být i v našem vztahu k Bohu.

Otázky k rozhovoru

1. *Které biblické texty ukazují nejen na existenci satana, ale i na jeho roli ve velkém sporu? Jak můžete svým přátelům pomoci pochopit, že satan je skutečnou bytostí, nejen nějakým symbolem zla v lidském srdci?*
2. *Jako adventisté jsme byli požehnáni poznáním biblické pravdy. Proč nás však poznání nemůže zachránit? Co potřebujeme kromě znalostí? Proč je nesprávné zdůrazňovat poznání na úkor víry, a naopak?*
3. *Jakým způsobem prožíváš Ježíšovu přítomnost ve svém každodenním životě? Jak ti tyto zkušenosti mohou pomoci v době, kdy do tvého života přijdou potíže a problémy?*
4. *Uvažujte společně o vyjádření „věrnost v lásce“. Jak vám tato myšlenka pomáhá lépe pochopit vztah mezi zákonem a milostí, mezi vírou a poslušností? Co se z toho dozvídáme o skutečnosti, že svoboda je základní podstatou celého konceptu lásky? Jakými konkrétními způsoby můžete svou „věrnost v lásce“ projevovat?*

Praktický závěr

- ▶ *Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?*

Podněty k modlitbám

- ▶ *Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.*
- ▶ *Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?*
- ▶ *Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.*

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:
